ще вѣно, но сто Филистимскы краекожія, [ѳ]за да си отмьсти царь-тъ противъ
непріятели-тѣ си. Но [ю]Саулъ мыслѣше да
направи Давида да падне въ рѫцѣ-тѣ на
26 Филистимцы-тѣ. И когато негови-тѣ слу-
жители извѣстихѫ Давиду тѣзи думы, у-
годно быде Давиду да стане зеть на царя:
за това и [я]прѣди да ся испълнятъ дни-
27 тѣ, Станѫ Давидъ та отиде, той [ѯ]и мѫ-
жіе-тѣ му, и уби отъ Филистимцы-тѣ
двѣстѣ мѫжіе; и [ѱ]донесе Давидъ крае-
кожія-та имъ, и даде гы на пълно на ца-
ря, за да стане царскый зеть. И даде му
28 Саулъ дъщеріѫ си Михалѫ за женѫ. И
видѣ Саулъ и позна че Господь бѣше съ
Давида: и обычаше го Михала Саулова-та
29 дъщеря. И тъй още повече ся боеше Са-
улъ отъ Давида: и станѫ Саулъ вынѫгы
30 врагъ на Давида. И [а]излѣзохѫ Филистим-
скы-тѣ князове *на брань*: и отъ какъ из-
лѣзохѫ, [б]Давидъ ся обхождаше по разум-
но отъ всичкы-тѣ Сауловы служители: за
това име-то му придобы голѣмѫ почесть.

ГЛАВА 19.

1 И рече Саулъ на Іонаѳана сына си, и
на всичкы-тѣ си служители да умьртвятъ
2 Давида. Но Іонаѳанъ, Сауловый сынъ, [а]и-
маше Давида въ голѣмо благоволеніе, и
извѣсти Іонаѳанъ Давиду, и рече; Саулъ
баща ми иска да тя умьртви: и тъй сега
пази ся, моліѫ, до утрѣ, и стой на тайно
3 мѣсто и крый ся: А азъ ще излѣзѫ и ще
застанѫ при бащѫ си на нивѫ-тѫ дѣто
ще бѫдешь ты, и ще говоріѫ за тебе на
бащѫ си: и ще видіѫ що е, и ще ти из-
4 вѣстіѫ. И [б]говори Іонаѳанъ добрѣ за Да-
вида на бащѫ си Саула, и рече му; [в]Не-
ка не съгрѣши царь-тъ противъ рабъ-тъ
си, противъ Давида; понеже не ти е съ-
грѣшилъ, и дѣла-та му бѣхѫ тебѣ много
5 добры: Защото [г]хвърли животъ-тъ си въ
бѣдѫ, та [д]уби Филистимеца, и Господь
[е]направи голѣмо спасеніе на всичкый
Израиль: ты видѣ и ся зарадува; [ѫ]защо
прочее искашь [з]да съгрѣшишь противъ
неповиннѫ кръвь, и да умьртвишь Дави-
6 да безъ причинѫ? И послуша Саулъ Іо-
наѳановъ-тъ гласъ, и заклѣ ся Саулъ:
Живъ Господь, нѣма да ся умьртви *Да-*
7 *вида*. И повыка Іонаѳанъ Давида, и извѣ-
сти му Іонаѳанъ всичко това. И доведе
[и]Іонаѳанъ Давида при Саула, и бѣше
прѣдъ него както понапрѣдъ.
8 И станѫ пакъ бой: и излѣзе Давидъ,
та ся би съ Филистимцы-тѣ, и порази гы
съ голѣмо пораженіе, и бѣгахѫ отъ ли-
9 це-то му. И [і]лукавый духъ отъ Господа
дойде вьрзъ Саула, като сѣдѣше въ домъ-
тъ си съ копіе-то въ рѫкѫ-тѫ си: а Да-
10 видъ свирѣше съ рѫкѫ-тѫ *си*. И поиска
Саулъ да удари съ копіе-то Давида и да
го *забіе* въ стѣнѫ-тѫ: Но той ся уклони
отъ лице-то на Саула, и удари стѣнѫ-тѫ
съ копіе-то; а Давидъ побѣгнѫ, та ся из-
11 бави прѣзъ онѫзи нощь. И [к]проводи Са-
улъ вѣстители въ домъ-тъ на Давида, за
да го пазятъ, и да го умьртвятъ на у-
тринь-тѫ: и извѣсти на Давида жена му
Михала и рече: Ако не избавишь животъ-
тъ си тѫзи нощь, утрѣ ще си умьртвенъ.
12 И [л]спуснѫ Михала Давида прѣзъ прозо-
рецъ-тъ: и отиде, и побѣгнѫ, и избави ся.
13 Тогазъ зѣ Михала единъ *терафимъ, та
положи на постелкѫ-тѫ, и тури на гла-
вѫ-тѫ му възглавіе отъ козинѫ и покры
14 го съ дрехѫ. И когато прати Саулъ вѣ-
стители за да хванѫтъ Давида, тя рече:
15 Боленъ е. И *пакъ* прати Саулъ вѣстители
за да видятъ Давида, и каза: Донесте
ми го на постелкѫ-тѫ, за да го умьр-
16 твіѫ. И когато влѣзохѫ вѣстители-тѣ,
ето, терафимъ-тъ бѣше на постелкѫ-тѫ, и
17 възглавіе на главѫ-тѫ му отъ козинѫ. И
рече Саулъ на Михалѫ: [м]Защо мя излъга
ты така, и пустнѫ врагъ-тъ ми, та ся о-
търва? И отговори Михала Саулу: Той
ми рече: Пустни мя: защо да тя умьр-
твіѫ.
18 И побѣгнѫ Давидъ, та ся отърва, и
дойде при Самуила въ Рамѫ, та му извѣ-
сти всичко що му бѣше сторилъ Саулъ:
и отидохѫ, той и Самуилъ, та сѣдѣхѫ въ
19 Навіоѳъ. При това извѣстихѫ Саулу, и
рекохѫ: Ето, Давидъ е въ Навіоѳъ въ
20 Рамѫ. И [н]прати Саулъ вѣстители да хва-
нѫтъ Давида: и [о]като видѣхѫ събраніе-
то на пророцы-тѣ които пророчествова-
хѫ, и Самуила който настояваше надъ
тѣхъ, дойде Духъ Божій на Сауловы-тѣ
21 вѣстители, и [п]пророчествовахѫ и тѣ. И
като ся извѣсти Саулу, прати другы вѣ-
стители: и тѣ подобно пророчествовахѫ.
22 И прати пакъ Саулъ, третій пѫть вѣсти-
тели, и тѣ подобно пророчествовахѫ. То-
газъ отиде и самъ въ Рамѫ, и дойде до
голѣмый-тъ кладенецъ въ Сокхо: и по-
пыта, и рече; Дѣ сѫ Самуилъ и Давидъ?
23 И рекохѫ: Ето, въ Навіоѳъ въ Рамѫ. И
отиде тамъ въ Навіоѳъ който е въ Рамѫ:
и [р]Духъ Божій дойде и на него: и като
вървѣше въ пѫть-тъ си пророчествоваше,
24 додѣ дойде въ Навіоѳъ въ Рамѫ. И [с]съ-

ѣ Гл. 14; 24.
ю Ст. 17.
я Вижь Ст. 21.
ѯ Ст. 13.
ѱ 2 Цар. 3; 14.
а 2 Цар. 11; 1.
б Ст. 5.

а Гл. 18; 1.
б Прит. 31; 8, 9.
в Быт. 42; 22. Псал. 35; 12. 109; 5. Прит. 17; 13. Іер. 18; 20.
г Сѫд. 9; 17. 12; 3. Гл. 28; 21. Псал. 119; 109.
д Гл. 17; 49, 50.

е Гл. 11; 13. 1 Лѣт. 11; 14.
ѫ Гл. 20; 32.
з Мат. 27; 4.
и Гл. 16; 21. 18; 2, 13.
і Гл. 16; 14. 18; 10, 11.
к Псал. 59, надписъ-тъ.
л Іис. Нав. 2; 15. Дѣян. 9; 24, 25.

м Домашенъ идолъ.
м 2 Цар. 2; 22.
н Іоан. 7; 32, 45 и друг.
о Гл. 10; 5, 6. 1 Кор. 14; 3, 24, 25.
п Числ. 11; 25, Іоиль 2; 28.
р Гл. 10; 10.
с Иса. 20; 2.